

Κ. Ηλιδάου Ζαχαρέαν
Διευθύνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ· ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ· Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
Αριθ. Φύλλου 22
Τιμή φύλλου δραχμαί 1000

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΧΙ!

"Ολοι οι ραδιοφωνικοί σταθμοί του ελεύθερου κόσμου διέκοψαν τας πρωινάς ώρας της 28ης Οκτωβρίου 1940 τας τακτικάς εκπομπάς των, διὰ νὰ μεταδώσουν τὰ δραματικά γεγονότα τῶν μεταμεσονυχτίων ἐκείνων ὥρων καὶ τὴν ἀπίστευτον καὶ μονολεκτικὴν ἀπάντησιν τοῦ Δαυὶδ πρὸς τὸ ἱταμὸν τηλεγράφων τοῦ Γολιάθ

— "Οχι!"
Ἡ σμικροτάτη αὐτὴ λέξις μεταδοθεῖσα ἀπέριως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς Ὑψηλίου καθήλωσε τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ὁ ὅποιος πορὰ τὰς ἀπροσμετρήτους διαστάσεις του δὲν ἤμποροῦρε νὰ τὴν συλλάβῃ. Κατάπληξις καὶ Δέος ὑπῆρξαν τὰ πρῶτα συναισθήματα ὧρων! Καὶ ὅταν παρήλθεν ἡ πρώτη ἐντύπωσις, αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ ἠσθάνθησαν ἀπλῶς τὴν ἀνάγκην, νὰ κλίνουν τὸ γόνυ πρὸ τοῦ ὑπερέχου γεγονότος, οἱ θετικιστὰὶ τὸ ἔκριναν ὡς ωραίαν καὶ ὁριζαντικήν χειρονομίαν, ἡ ὁποία ἡ δύνατο νὰ ἔχῃ τὴν θέσιν της εἰς τὸ θέατρον, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν Ζωὴν, καὶ οἱ λεγόμενοι φρόνιμοι τὸ ἐθεώρησαν ὡς παραλογισμόν μέλλοντα νὰ μᾶς προκαλέσῃ τὸν ἀφανισμόν. "Ολοι δὲ ἀνεξαρκῆτως χαράκηρισμοῦ τῆς στάσεώς μας ἀπέναντι τοῦ ἀνάνδρου προσβολέως προεδιέκρινον τὴν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων κάμψιν τῆς ματαίας ἀντιστάσεώς μας.

"Ἄλλ' ἡμεῖς, ἀπὸ τοῦ αἰμνήστου Βασιλέως μας μέχρι τοῦ πλέον ἀσημάντου πολίτου καταπληκτικὴν ἐθεωρήσαμεν... τὴν τατάπληξιν τοῦ κόσμου. Δι' ἡμᾶς τὸ Ο ΧΙ ἦτο ἡ φυσικωτέρα ἀπάντησις, ἡ μόνη δυνατὴ ἀπάντησις μας! Ἐγνωρίζαμεν πολὺ καλῶς τὴν τεραστίαν ἀριθμητικὴν καὶ ὑλικὴν ἐν γένει ὑπεροχὴν τοῦ ἐπιβουλευομένου τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ὑπετίμα τὴν ἀξίαν της. Ἄλλ' ἡ γνῶσις καὶ ἡ ἀξιολόγησις της δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καθορίσουν τὴν στάσιν μας, τὴν ὁποίαν προσδιόριζεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ φλογερὰ ψυχὴ, τὴν ὁποίαν ἐνεφύσησεν ὁ Δημιουργὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν, τάξας εἰς αὐτὴν ὡς ἀποστολὴν ὁσάκις ἡ κτηνώδης ὕλική Βία ἐπωφελομένη τῶν κρίσεων τῆς Ἀνθρωπότητος ἐξορμᾷ καὶ προσπα-

θεῖ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου νὰ κυριαρχήσῃ, νὰ προβάλλῃ ἐαυτὴν, νὰ προτάσῃ τὸ φαινομενικῶς σμικρὸν καὶ ἀσήμαντον κατὰ τοῦ ἀπατηλῶς ἐμφανιζομένου ὡς τεραστίου, νὰ προτάσῃ τὸ Πνεῦμα ἐν τῷ ἐλαχίστῳ κατὰ τῆς ὑπὸ τερατώδεις μορφὰς καὶ διαστάσεις ὕλης καὶ νὰ τὴν καταισχύνη... Καὶ τὴν κατήσχυνε καὶ πάλιν!

Ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἐνίκησε! Νέα κατὰ τηξιν τῶν Ἑθνῶν! Θαυμασμός! Ἐνθουσιασμός!

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς. Ζήτω ὁ μαχητὴς ὁ γενναῖος, ὁ ἀνδρεῖος, ὁ ἀσύγκριτος, ὁ θαυματουργὸς Λαὸς τῶν Ἑλλήνων.

"Ἄλλ' ἡμεῖς εὐτυχεῖς διότι ἐπετελέσαμεν τὸ χρέος μας οὐτε ἐκπληξιν, ἀλλ' οὐτε καὶ ἐπαρσιν ἐδοκιμάσαμεν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Δὲν διακηρύσσομεν, ὅτι εἴμεθα γενναῖοι, ἀκατάβλητοι, ἀήττητοι, ἀνδρεῖοι διότι εἴμεθα κάτι περισσότερον.... Εἴμεθα Ἕλληνες....

Ἐξεστομίσαμεν τὰ τρία γράμματα, τὰ ὁποῖα ἐγέμισαν τὸ Σύμπαν, ὡς τὴν ἀπλουστεράν λέξιν. Καὶ ἄλλο δὲν ἐκάμαμεν ἢ νὰ συντομεύσωμεν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν εἰς πᾶσαν παρομοίαν περιπτώσιν, ἀφ' ἧς ὑπάρχει ἱστορικὴ ζωὴ, ἔδωσαν οἱ πρόγονοί μας διὰ στόματος τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν ἀναριθμήτων μεγάλων ἢ μικρῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑθνούς, πρὸς τὸν Πέρσην, τὸν Τοῦρκον, τὸν Σλαῦνον.

Οὗτο ἡ ἐορτὴ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀποτελεῖ ἀπλῶς μίαν εὐκαιρίαν, νὰ ἀναπέμψωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Ὑψιστον, διὰ τὸν σκληρόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ωραιότερον τῶν ὁρίων πού μᾶς ἔταξεν εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἑθνῶν, τὸν ὁλόν νὰ ποτίζωμεν ἀκαταπαύστως διὰ τοῦ αἵματός μας τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Ἰδέαν, νὰ παρέχωμεν διὰ τῶν διαρκῶν αὐτοθυσιῶν μας τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Πνεύματος, ὥστε ἀναθαρρυνόμενοι νὰ δύνανται οἱ ἐλευθεῖροι ἄνθρωποι ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης νὰ δίδουν καὶ οὗτοι εἰς τὴν Βίαν τῆς ὕλης τὴν ἀπάντησιν, πού θὰ βροντοφωνῶμεν πάντοτε πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλληνογεννήτου Ἐλευθερίας.

— "Οχι."

== Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ==

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΩΝ

Ἡ Χαλκιδικὴ ἐσημείωσε μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεποῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Κωνσταντίνου Τσαλάρη. Εὐχεται δὲ καὶ ἐλπίζει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχιεροὶ τῶν πολιτικῶν Κομμάτων θὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὸν Νομόν μας ἐπισκεπτόμενοι αὐτόν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἡ σημασία τοῦ διεξαγομένου αὐριοῦ ὑπὲρ τῶν προσκοπικῶν ὁργανώσεών μας ἐράνου εἶναι τόσον αὐτόδηλος, ὥστε παρέλκει νὰ τονίσωμεν τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι, νὰ προσφέρωμεν γενναίως χίριν τῶν παιδιῶν μας, τῆς χρυσῆς νεολαίας μας, τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑθνούς.

ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ

Σημειοῦμεν ἀπλῶς ὅτι ἡ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσία δὲν μᾶς ἀπεστείλε τὰ προγράμματα τῶν δύο μεγάλων ἐορτῶν, τῆς 26ης καὶ τῆς 28ης Οκτωβρίου, καίτοι ἐπιβάλλεται ἡ εὐρεῖα γνωστοποίησιν τῶν, ἡ ὁποία μόνον διὰ τῶν σπηλῶν μας θὰ ἐπειυγχάνετο.

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ;

Κατὰ πληροφωρίαν, τὰς ὁποίας δὲν ἐξηκριβώσαμεν καθυστέρειν ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἡ κακοβολία τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν ἐορτῶν οὔτις ἐργάζονται ἐπὶ τῆς δασικῆς ὁδοῦ Νεοχωρίου—Ὀλυμπίδος. Ἐὰν ἡ εἰδησις εἶναι ἀληθὴς ὀφείλει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τῶν πιωχῶν ἐργαζῶν.

ΤΟ ΘΑΛΕΦΩΝΟΝ ΜΕΓ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Προπολεμικῶς ἐν Μεγάλῃ Παναγίᾳ ἐλειτούργει Γραφεῖον Τ. Τ. Τ. Σήμερον ἡ σχετικὴ ἐξυπηρέτησις γίνεται διὰ τοῦ ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σταθμῷ ὑπάρχοντος μοναδικοῦ τηλεφώνου. Καὶ διὰ μὲν τὸν ἄρρενα πληθυσμόν τοῦ χωρίου ἡ μετάβασις εἰς τὸν Σταθμόν δὲν ἐμφανίζει δυσχερείαν. Εὐλογος ὅμως εἶναι ἡ ἐκφυσικὴ συστολή τῶν γυναικῶν τῆς προκαλουμένης δυσκολίας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ μία λύσις περισσότερον ἐξυπηρετικὴ;

ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἀπηγορεύετο εἰς τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα νὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν γαμμήν Μεγάλῃ Παναγίᾳ—Ἀρναίας, διότι ἐπὶ ταύτης εἶχε ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τὸ Κ.Τ.Ε.Λ., τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἐξεμεταλεύθη τὴν γαμμήν ὅτε ἡ θεωρητικὴ διακίνησις ἐπαβατῶν ἦτο ὑπερσυμφέρουσα, διέταξε ἤδη τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας.

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912

Αἰῶνες ἡ Φυλὴ πορεύθηκε τὸν τραχὺ καὶ μιτωμένο δρόμον τῆς Στῆ διακρίσει τοῦ ἀγρίου κατακτητῆ τῆς Ἀνατολῆς ἐδόυλεψε σκληρὰ Τραβήξε τις πὺ ἀφάνταστες τρωμάρες, δοκίμασε ὅλα τὰ μαρτύρια τοῦ κόσμου τούτου, ἴδρωσε αἷμα, πόνεσε, γονάτισε, μὰ δὲν ἔπεσε "Ὁ λατὰ στερήθηκε καὶ ὅλα τὰ θυσιάσε καὶ ἕνα μονάχα δὲν ἔλασε, τὴν πίστιν της, τὴν ἀσάλευτην πίστιν, πὺς ἔπρεπε νὰ τὴν τριβήξῃ ὡς τὸ τέλος τῆ δοκιμασίας τούτης, πὺ τῆ ἐταχθῇ γιὰ νὰ λυτρωθῇ. Μέσα στὸν ἰδρώτα της, στὸ αἷμα της, στὸν πόνο καὶ τὰ μαρτύριά της ἔπρεπε νὰ ἐξαγιστῇ, γιὰ νὰ ξαναγίνει ἀξία νὰ κερδίσει καὶ πάλιν τὴ χαμένη Λευτερίαν!... Μὲ τὸ λαμπρὸν ὄραμα τῆς ἐξῆσαν πικρὴ ζωὴ τὸς καὶ ἔσβυσαν γενιὲς καὶ γενιὲς ὡς τὴν ἁγίαν ὥρα τῆς ἀνοιξιάτικης ἐκείνης ἡμέρας τοῦ 1821, πὺ ἀρχισαν οἱ ἀπίστευτοι ἀγῶνες τοῦ Ἑθνούς, μιὰ σειρά ἀπὸ θαύματα, πὺ ἔκαναν τοὺς Λαοὺς ν' ἀπορῶν, πὺ οὔτε οἱ ἄντρες τοὺς δὲν εἶχαν ὅση ψυχὴ κλειναινε μέσα τοὺς οἱ γυναῖκες τῶν χτεσινῶν θυγατέρων, καὶ ἀτάγκασαν τοὺς ἰσχυροὺς τῆ γῆς νὰ παραδεχτοῦν τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Ἑθνούς, σὰ μιὰν ἀνάγκη στὴν ἰσορροπία τῶν δυνάμεων τοῦ Κόσμου.

— Στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς ἡ Χαλκιδικὴ εἶχε τὴ συμμετοχὴ, πὺ ταίρησε σιτοὺς διαλεχτοὺς καὶ ἰκούς της.

Ἀπὸ τῆς 17 τοῦ Μᾶη τοῦ 1821, πὺ δολοφονήθηκε ἄγριος ὁ Κοινοτάχης τοῦ Πολυγύρου Κίρκος Παιαγεωργάκης ξεσηκώθηκαν οἱ Χαλκιδικεῖς ἀπὸ τὸν Πολύγυρον, ἀπὸ τὴν Κασσάνδρα, ἀπὸ τὴ Σιδωνεῖα, ἀπὸ τὰ Μαντεμχώρια, ἀπὸ ὅλα ἀνεξάρτητα τα ἡρωῖκα χωριά τῆς Χαλκιδικῆς. Σκόρπισαν καὶ κυνήγησαν εἰς τα τορκαῖα στρατεύματα, ὡς τὰ πρόθυρα τῆς Θεσσαλονίκης, πὺ μὲ λίγες στρατηγικὰς γνώσεις θάχε πέσει στὰ χέρια τοὺς Ἀγῆσχος ὁ Σουλτάνος ἀναγκάστηκε νὰ στείλῃ ἐδῶ γιὰ νὰ πνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν τὸν Μπαϊνὸν—Πασᾶ μὲ τις τεράστιες δυνάμεις, πὺ προώριζε γιὰ τὴν Πελοπόννησον!

Τὰ λίγα παλληκάρια τῆς Χαλκιδικῆς, πὺ δέχτηκαν τὸν ὄγκον αὐτοῦ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ στὰ Βασιλικὰ, ἔμειναν ὅλα ἐκεῖ Πέσαν ἡρωῖκά πολεμώντας ὡς τὸν τελευταῖον.

Ὁ ἐχθρὸς μ' ὅλη τὴν τεράστιαν ὑπεροχὴν τοῦ χρειάστηκε ὁλόκληρον μῆνας, γιὰ νὰ πνίξῃ μὲ τὴ φωτιά καὶ τὸ σίδερον τὴν ἀντίστασιν τῆς Χαλκιδικῆς. Τὸ αἷμα τῶν γενναίων παιδιῶν τῆς ἔβαψε καὶ τὴν τελευταία πέτρα της. Δὲν ἔμεινε χωριό, δὲν ἔμεινε σπιτί ὄρθιο! Μαῦρον σὺρον ἀπὸ καπνισμένες πέτρες ἔγιναν ὅλα! Ἡ Δόξα ἐδῶ δὲν ἐύρισκε... οὔτε λίγα χορτάρια, γιὰ νὰ στεφανώσῃ τοὺς ἡρώες.

Ὁ πόθος ἡ αὐτοθυσία αὐτῆ τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, πὺ ἐξουδετέρωσε τόσο σημαντικὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ ὅλον αὐτὸν τὸν καιρό, ἔξασφάλισε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀπε-

λευθερωτικῶν ἀγῶνων τοῦ Ἑθνούς. Ἡ Ἑλλάς, ὡς τὴ Θεσσαλία, εἶτανε περὶ ὁριστικὰ ἐλεύθερη!

Ἡ Χαλκιδικὴ ἔπρεπε νὰ περιμένῃ πολὺν ἀκόμα! Ἡ δοκιμασία της δὲν εἶχε τελειώσει. Καὶ περίμενε. Συμμάζεψε σπειρὶ—σπειρὶ τις δυνάμεις της. Τὰ σκορπισμένα παιδιά της, πὺ εἶχαν γλυτώσει ἀπὸ τὸ χαλκοῦ ξαναγεννίσαν στοὺς τόπους, πὺ ἄλλοτε εἶτανε χωριά. Τὰ ξαναχρῶν. Ὁ λαὸς αὐτός, πὺ ἔλεγε, πὺς εἶχε ἀφανιστεῖ, ξανάγινε καὶ σινεχισεν ἕναν αἰῶνα ἀπάνω—κάτω τοὺς κρυφοὺς καὶ φανεροὺς ἀγῶνες του, πιστεύοντας καὶ προσδοκώντας τὴ Λευτερίαν. Πόση πίστιν, πόσην ἀντοχὴν πέπειν, εἶχαν οἱ πρόγονοί μας, ὥστε οὔτε στιγμὴ νὰ μὴ κλονιστοῦν, νὰ μὴ σβύσῃ ἡ ἐλπίδα τοὺς μὰ νὰ κρατοῦνε καὶ νὰ φυλάνῃ ἀμόλευτη τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴ τοὺς ὡς τὴν τρισίγια μέρι τ' Ἀη-Δημήτην, μιὰ μέρα σὰν αὐρεὶ πρὶν ἀπὸ 31 χρόνια, πὺ ἔμειναν νικηφόρα στὴ Θεσσαλονίκῃ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός καὶ τ' ὄνειρον, ἔινε ἡ γλυκεῖα πραγματικότητα, πὺ ζοῦμε καὶ χαρμόμαστε σήμερον ἡμεῖς.

Αὐριο θὰ πανηγυρίσῃ ἡ Χαλκιδικὴ. Ὅλες οἱ καμπάνες θὰ σκορπίσουν τὸ γλυκὸν μήνιμα στὸν ἐλεύθερον ἀέρα της. Οἱ Χαλκιδικεῖς θὰ τὴ χαροῦνεν τὴν αὐριανὴν γιορτὴ τῆς ἀπελευθέρωσής τους, πὺ τὴ χρωστᾶνε στοὺς ἀγῶνες καὶ τις θυσιάς τῶν προγόνων τους, σὰν τὴν περὶ εὐτυχισμένη μέρα. Περήφανοι γιὰ κείνον, πὺ τὸ ἀγνὸ ἑλληνικὸ αἷμα τοὺς κυλάει στὶς φλέβες τους, μὲ τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι φανήκανε ἀντάξιοι ἀπόγονοι τοὺς, γιὰ τὴν αὐτοὶ κίνησαν τὸ χρέος της, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὸ ἀτίμητο δῶρον πὺ τοὺς χάρισαν, τὴ Λευτερίαν. βέβαιον γιὰ τὰ παιδιά τους, πὺς θὰ βαδίσουν στὸν ἴδιον τιμὴν καὶ δοξασιμὸν δρόμον, θὰ διαλαλήσουν τὴν χαρὰ πὺ πλημμυρίζει τις καρδιές τους, τὴν χαρὰ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπάς, ὁ Σεργαῖος πατριώτης, πὺ εἶχε τρέψῃ τὴν ἡγεσίαν τῶν ἀγῶνων τῆς Χαλκιδικῆς καὶ θυσιάσε γι' αὐτοὺς καὶ τὴν τεράστιαν περιουσίαν του πέθανε πικραμένος.

Ὅσοι Χαλκιδικεῖς ἔτυχε, νὰ ἐπιζήσουν, περᾶσαν μέχρι πὺ κόπασε ἡ θύελλα τῆς τουρκικῆς λύσσης, κρυμμένοι στὰ δάση καὶ στὶς σπηλιές... Ἄλλοι κατόρθωσαν νὰ διαφύγουν στὰ νησιά, πὺ τὰ προστάτευαν τ' ἀνίκητα ἑλληνικά καράβια.

Κι' ἄλλοι, αὐτοὶ πὺ μποροῦσαν, νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον βρεθήκανε ἀνάμεσα στὰ νότια ἀδέρφια τοὺς, ἀγωνίστηκαν μαζὺ τους, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δώσανε τὰ μέλη τους καὶ ἄλλοι πέσανε στοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴ γλυκεῖαν Λευτερίαν, πὺ ἡ ἰδιαιτέρη πατρίδα τους δὲν εἶτανε γραφτὸ νὰ τὴν ἀποχτήσει τότε, μὰ πὺ ἡ μοῖρα τῆς εἶτανε νὰ δοκιμασθῇ σκληρὰ ἀκόμα μέχρι πὺ νὰ τὴν χαρῇ καὶ αὐτῇ.

Η ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀχιλλέως Δασκαλοῦδη
Ἐφ. ὑπόλοχ. Πυρ. κοῦ

8ον

Ποῖος ξέρει ἂν ὁ μέγας ποι-
της μας ὅταν συνέθετε τὸ "Εθ-
νικό μας αὐτὸ τραγούδι δὲν εἶχε
μπροστά του ἕνα στρατιώτη, ὅπως
ἐγὼ τώρα τὸν ἀνθυπολοχό. Πού
μὲ βιά διασκελίζει τὸ κακοῖράχαλο
λόφο.

Ὁ καταγισμός συνεχίζεται προο-
δευτικά καὶ ὅλο καὶ πλησιάζει τὴν
τάφρο πού κατέχουμε. Αὐτὸ κάνει
τὸν Καλλίλιν ν' ἀνησυχῇ κι, ὅταν
γιὰ λίγο φεύγῃ ἀπὸ τὸ τρίτο στοι-
χείο, σὺν γυρίζῃ βρισκῶν νάχ' ἰσκά-
ψῃ ἕνα μικρὸ λάκκο ἀκριβῶς στὴν
ἀκτινίδα τοῦ πυροβόλου. Μοῦ φαί-
νεται ἀστεῖο, γιατί ἀπὸ τὸ χοντρὸ
πελώριο κορμὶ τοῦ Καλλίλιν οὐτε τὸ
πόδι του κ' ἔχει χωρεῖ μὰ καὶ πολὺ ἔ-
πικίνδυνον, γιατί μὲ τὴν ὑπερβολή-
μην τοῦ πυροβόλου δὲν θὰ ὑπάρχῃ
ἔδαφος συνεκτικὸ κ' ἀντίστασι γιὰ
τὴ σταθεροποίησιν τοῦ Βάζω τίς φω-
νές, μὰ τὸ κακὸ ἔχει πιά γίνει.

Ὁ Καλλίλιν, χοντρός υπακάλης ἀ-
πὸ τὴ Θεσσαλονίκη, τύπος ἀνατολί-
τη χουζουρλή, εἶναι ὁ λοχίας ἀρχη-
γὸς τοῦ τρίτου στοιχείου. Ἀγαπᾷ τὸ
καλοθετημένο του κορμὶ καὶ τὸ προ-
φυλάγει ἀπὸ τοὺς κινδύνους μὲ τὴ
δικιολογίαν, πῶς ἔχει οἰκογένεια.
Συμφεροντολόγος ἔχει πάντα στὸ
νοῦ του τὸ υπακάλικό του καὶ δὲν
παρέλπει εὐκαιρίαν νὰ κἀν κ' ἔδω
πάνω ἐμπόριο τοῦ ποδαριοῦ. Καὶ μο-
σφοποῦσεν τὰ χαρτοφάκελλα σὲ
ἀρκετὰ ἀλμυρὰ τιμῇ. Πρὸ παντός
ἄλλου, προέχει τὴν ἀτομικὴν του ἀσφα-
λείαν καὶ καλῶς περὶ κ' ὅπως εἶπα
δὲν παραλείπει νὰ παίρνῃ ὅλες τίς
προφυλάξεις, ἔστω κ' ἂν ὁ ἄλλος
γελοῦν μαζὶ του, κ' αὐτὸ δὲν γιὰ
τὸν ἑαυτὸ του, μὰ γιατί τοῦ τάχα-
ρε ἡ γυναῖκα του. Δὲν ἦταν μικρὴ
ἡ δικιολογία!

Τὸ μπαράζ σταύτησε. Τὰ δυὸ
ἄλματα πού χρειαζόταν γιὰ νὰ μᾶς
φτάσουν δὲν ἔγιναν, κ' ἔτσι γλυτώ-
σμε κ' ἔμειψεν καὶ ὁ Καλλίλιν.
Μιά φωνὴ σὲ λίγο ἀντηχεῖ: "Τραυ-
ματιστοῦμε!" Κ' αὐτοὶ πού ὡς τώ-
ρα ἔμεναν ἀδρανεῖς στὸ σταθμὸ διοι-
κήσεως τρέχουν ἀμέσως. Κριτὰμε
τὴν ἀναπνοή μας, καρτερώντας ν'
ἀντικρύσουμε σοβαρὰ πράγματα ὁ-
στερὰ ἀπὸ τὸ κακὸ αὐτό. "Ἐνας ὁ-
λος κ' ὅλος ὅμως τραυματίσας περ-
νᾷ, κ' αὐτὸς δὲν βαρεῖται, ἀφοῦ μόν-
ος τοῦ περπατᾷ.

Ὁ ἥλιος βρίσκει ἀρκετὰ ψηλά
ἀκόμα. Καρτεροῦμε ἀνυπόμονα τὸ
βράδυ πού θὰ δώσῃ μιὰ λύσι. Ἀπὸ
τὴ Μεραρχία καμμιὰ εἶδησι τῆς σιγι-
μῆς.

Εἶναι ἡ ὥρα 5. Αὐτὸ τοῦλάχιστο
δείχνει τὸ ρολοὶ τοῦ Γεωργιάδη, ἂν
καὶ σταμάτησε δυὸ φορές κ' αὐτὸς
τῷβαλε στὰ κουτούροῦ.

Εἰλαστε νησι-κοί. Τὸ μεσημέρι δὲν
φάγμε τίποτε. Μὰ μήπως καὶ τὸ
πρῶτ' ἄλμα εἴποτε σιὸ σιὸμαί
Κοντὰ σιὸ 4ο στοιχείο ἕνα κιβώτιο
μὲ γαλέτες τοῦ τάγματος ἐξέσκεπο.
Ὁ Κερσείδης μοῦ πετᾷ ἕνα τετρά-
γωνο κομμάτι. Τὸ μοιροζόμεστε μὲ
τὸ Δημήτη.

Ὁ Δημήτης δὲν εἶναι πάλῃος στὸ
στοιχείο. Λίγον κερὶ τῶρα ἀνέλα-
βε καθήκοντα πυροβολητοῦ. Στὴν
ἀρχὴ ἦταν μάγειρος. Τὰ κατάρνε
μιὰ χαρὰ σὲ καζάνι. "Ἦταν πάντα
μουτζουραμένος ἔτσι πού νὰ μὴ
διακρίνεις ποῖο εἶναι τὸ πρυ-
ματικὸ χρώμα τῶν μουστακῶν
του, πού ἡ μόδα τὸ καλοῦσε νὰ τ'
ἀφίσουν ὅλοι γιὰ νὰ φαίνωνται πὺ
πολεμοχαρεῖς. Τῶρα τελευταῖα μο-
νάχα ἀνκαλύψαμε πῶς ἔχει τὸ χρώ-
μα τοῦ ἀριμοῦ κρητρίου. Ὡστόσο
ὁ Δημήτης δὲν ἦταν φέρεται ἐν τὰ-
ξει στὰ μαγειρεῖα, καίτοι τοῦ ἐξ-
-

σφάλιζαν ραχάτι καὶ χουζοῦρι μὰ
καὶ ἀρκετὰ μεζελίκια στὰ μετόπισ-
θεν. Κάτι ψυθυρίσματα γιὰ λαθροχει-
ρίες στὰ τρόφιμα ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ
νὰ μᾶς τὸν φέρουν μπροστὰ στὸ
κανόνι. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτῆ τοῦ στοι-
χείου ἀρκετὰ, μὰ δὲν τῷδειχνε, κ' ὅ-
ταν οἱ συνάδελφοί του ἄρχιζαν νὰ
τὸν πειράζουν, αὐτὸς εἶχε πάντα ἔ-
τοιμη τὴν ἀπάντησι. «Δὲν βαρεῖσαι
καθμένα, ὅπου νάσαι φιντάρως δὲν
εἰσαι!» Εἶχε χρώμα ἀκαθόριστο με-
ταξὺ ξανθοῦ καὶ καστανοῦ, τρίχωμα
ἀχυρένιο, μάτια μικρά, γειάτα πο-
νηρὴ, ἀνάστημα μικρὸ. Τὰ ρυθία
του πάντα λερά, σημάδι τοῦ περᾶ-
σματος τοῦ ἀπὸ τὸ καζάνι.

Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὅποιον ἀντικατε-
στάθηκε τὸν μείνανε στὰ μάτια μου,
μὰ κάποτε, τίς πρῶτες μέρες τοῦ
Γενάρη, πού εἶχαμε ταχθεῖ μεσοκρη-
μῆς, μὲ ἀνταρματικὴ ἀποστολή, μα-
κρὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, σχεδὸν ἀπὸ
μονωμένοι, κ' ὁ βορρηῆς φυσοῦσε
λουσσαμένους καὶ τὸ χιόνι εἶχε ἐπε-
ράσει τὸ γόνατο, ὁ Δημήτης μοῦζω-
σε νὰ καταλάβω πῶς στὴ ζωὴ δὲν
χρειάζονταν. Εἶχε πάρει ἕνα γερό
κρῶμα, ὁ λαϊμός μου, εἶχε κλεισ-
αί, ἀπὸ τίς ἀμυδαλές κ' ἦσαν ἀνχα-
κασμένοι νὰ μείνουν κοντὰ στὸν ὀ-
λαμό, γιατί ἡ κατάστασις δὲν ἐπιδε-
χόταν ἀπομάκρυνσι. Εἶχαμε ἀνταρ-
ματικὴ, ὅπως εἶπα, ἀποστολή καὶ
ἔπρεπε νὰ βρισκώμαι πάντοτε κα-
νὼν. «Ἀχ, τί δὲν θάδινε γιὰ λίγο
τοῦ βρὲ παιδιά», εἶπα στοὺς πυρο-
βολητὰς μου, πού γύρω μου πᾶσι-
ζαν νὰ μὲ βοηθήσουν. Ὁ πρῶτος μά-
γειρος πετάχτηκε τότε ἐπάνω κ' ἄ-
ψηφῶντις καὶ ὅσο ὀχλοῖο πού θὰ γινό-
ταν κατόπιν, ἀνοίξε τὸ γυλιό του,
ἔβγαλε ὅλα τὰ πράγματά του καὶ
τράβηξε ἕνα λιγδιασμένο σκυλ-
λάκι μὲ ζάχαρι καὶ τσάι. Μέσα στὸ
ἐκκλησάκι πού εἶχαμε στριμωγμέ-
νοι, ἔψωσε λίγο τσάι καὶ μοῦ πρό-
σφερε. Τὸν κότταξε καλὰ καὶ δὲν
μοῦ φάνηκε κακὸς στρατιώτης. "Ε-
μοιαζε λίγο τώρα μὲ τὸν ἅγιο Πα-
τελεῖμον τοῦ τέμπλου τῆς ἐκκλη-
σίας. Πόσο θὰ ὑπέφερα ἂν στὸ πέ-
ρασμά του ἀπὸ τὰ μαγειρεῖα ὁ Δη-
μήτης δὲν εἶχε τὴν πρόνοιαν νὰ συ-
μφώσῃ λίγη ζάχαρις! Πόση ἀνα-
κούφισι ἔδωκε στὸν ὀλαμυγὸ του,
στὸν ἔρημο καὶ χιονισμένο κάμπο
πού εἶλαστε ἀπομονωμένοι!

Τὸ πρᾶξαιμά μας μιμήθηκαν ἀ-
μέσως καὶ οἱ ἄλλοι καὶ σὲ λίγο ὅλος
ὁ οὐλαῖος γεμίστηκε μὲ σκέτη βέ-
βαια γαλέτα, ἡ ὁποία ὅμως τῇ σιγι-
μῇ οὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ νυστιμώτερο
τῶν ἐδεσμάτων.

Στὴ βολή πού χρειαζήθηκε σὲ λίγο
ἡ ἀκτινίδα πῶθηκε ὀλόκληρη στὸ
λάκκο τοῦ Καλλίλιν. Ἡ σκόπευσι χα-
λάσε, ἡ βολὴ εἶναι ἀδύνατο νὰ συ-
νεχισθῇ. Πρέπει νὰ γεμίσουμε τὸ
λάκκο κ' ὁ κυρίως υπεύθυνος οὗτε
τολμᾷ νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι, γιατί
οἱ βολίδες πετοῦν σφυρίζοντας γύ-
ρω μας σὺν σφῆκας. Μὰ ἡ βολὴ πρέ-
πει νὰ ἐκναρχίσῃ γρήγορα, Σκυμέ-
νοι κουβαλάμε κοτῶνες. Πρωτοστα-
τεῖ ὁ Τερζοῦδης. Σηκώνει βράχους
ὀλόκληρους.

Ὁ Τερζοῦδης ἀλλοιωτικός τύπος
αὐτός. Οὔτε μικρός, οὔτε μεγάλος
στὴν ἡλικία. Ἐφεδρος, χωρικός, γε-
ργὸς τὸ ἐπάγγελμα, σκληραγωγὴ μέ-
νος, σκληροτραχὴλος ἀψηφᾷ τὸν
κίνδυνον. "Ἐχει κ' αὐτὸς οἰκογένεια
καὶ δὲν τὴν ἀγαπᾷ λιγώτερο ἀπὸ
τὸν ἀρχηγὸ τοῦ στοιχείου του. Πολ-
λές φορές τὸν εἶδα νὰ δακρύζῃ κα-
θὼς διαβάζε τὰ γράμματα τῆς γυναι-
κας του καὶ τοῦ μεγάλου του παιδιοῦ.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΧΑΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

"Αχ καὶ νὰ γύριζαν, νάχονταν
τὰ χρόνια πού ἔζησα πρὶν σ'
[ἀγαπήσω!]
Χρόνια ἀμνημόνευτα σὺν νάταν
τὰ χρόνια πού ἔζησα δίχως
[ἐσένα].

Ποτάμι πού ἔτρεξε μεσ' σέ
[λιθάρι]
καὶ δὲν ἐπότισε μὴδὲ χορτάρι
κ' ἡ γῆ τὸ ρούφηξε σ' ἄφωτα
[βάθη]
κι ὡς καὶ τ' ἀχνάρι του γιὰ
[πάντα ἐχάθη].

"Αχ! καὶ νὰ γύριζαν νὰ διπλο-
[ζήσω]
Ἄγαπη ἀδιάκοπη νὰ σοῦ χα-
[ρίσω]
καὶ νάσαι ἡ πρώτη μου ἐσὺ ἡ
[στερὴν μου,
ἀπὸ τὴ γέννα μου κ' ὡς τὴ θανά-
[μου!]

Μισὴ σοῦ χάρισα ζωὴ μονάχα
Ζωὴς ἀμέτρητες ἤθελα νάχα.
Ἔτσι ὅπως πρέπει νὰ σ' ἀγα-
[πήσω].

"Αχ! καὶ νὰ γύριζαν τὰ χρόνια
[πίσω].

ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΑ

— Πρὸς τοὺς νομάρχους τοῦ κρά-
τους, τὸ ὅλο ὄρειον Ἑσωτερικῶν
παρήγγειλεν, ὅπως καλέσουν τὸς
γεωμνητῆς τῶν κινιτήτων κ' ἰ-
τοὺς ἀρμυδίους ὑπαλλήλους τῶν δι-
μων ἐς τὴν ἔδραν τῆς νομαρχίας
τημηματικῶς καὶ προσκομίσουν τὰ
συντεχθέντα προκαταρκτικὰ δμο-
τολόγια, ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα ἐνεργηθῇ
προληπτικὸς ἐλεγχος ἐλ' αὐτῶν ὅ-
πῳ ἐπὶ τῶν δημοτολογίων νο-
μαρχία ὧν ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ
ὑποεῖχον τὰς τυχόν ἐπενεχτέας
βελτιώσεις.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Ἐγνώσθη τὸ
καταρτισθὲν πρόγραμμα τῆς κτη-
νοτροφίας, τὸ ὅ οἶον ἀφορᾷ τὴν
οριετιάν 1953—56, ἐντὸς τῆς ὁ-
ποίας ἀποσκοπεῖται ἡ παραγωγὴ
ἐπὶ πλέον τῆς σημερινῆς 377.000
τόνων γάλακος, 27.710 τόνων
κρέατος καὶ 7.000 τόνων αὐγῶν.

Ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βελ-
τιμῶν ἀγελάδων δ' αὖτε τεχνη-
τῆς γονιμοποιήσεως, συμφώνως
πρὸς τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα, θὰ
ἐπέλθῃ δ' αὖτε 1953 εἰς 15.000 κε-
φαλὰς, διὰ τὸ 1954 εἰς 10.000, διὰ
τὸ 1955 εἰς 10.100 καὶ διὰ τὸ 1956
εἰς 5.100, εἰς τὸν ὅσον ὅς ἐστι ὁ συ-
λικὸς ἀριθμὸς κεφαλῶν τῶν διὰ
τοῦ τρέτου αὐτοῦ περιουσιμῶν ἀ-
γελάδων νὰ ἀνέλθῃ εἰς 67.000. Ἐ-
πίσης προβλέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ
τοῦ ἐξωτερικοῦ 6000 ἀγελάδων δι-
λεκτῆς ράσεως μὲ ρυθμὸν 1500 ἐ-
τησίως.

Διὰ βελτιώσεως τῆς διατροφῆς
διὰ τῶν παραγομένων ἐγχωρίων
κτηνοτροφῶν προβλέπεται ἡ αὐ-
ξήσις τῆς μέσης ἐτησίως ἀποδό-
σεως γάλακτος ἀπὸ 500 εἰς 600
χιλιόγραμμα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ συστή-
ματος προβλέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν οἰκοσίων προβάτων
καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν ἀπὸ 45
χιλιόγραμμα γάλακτος ἐτησίως εἰς
60, τῶν δὲ αἰγῶν ἀπὸ 64 εἰς 85.
Τέλος, προβλέπεται ἡ αὐξήσις πα-
ραγωγῆς ὧν κατὰ ὄρνιθα ἀπὸ 70
εἰς 85 ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρν.
Συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω πρό-
γραμμα, ἡ συνολικὴ ποσότης γί-
λακτος θὰ ἀνέλθῃ τὸ 1956 εἰς
840.000 τόννους, ἐξ ὧν νωπὸν
405.000 τόννοι, διὰ παρασκευῆν
νυγῶν μιλκῶν 46.000 τόννοι,
σκληρῶν 15.600 τόννοι, βοουτύρου
9.600 τόννοι καὶ κρέατος 118.000
τόννοι.

Γεωργικὴ Στήλη

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ, ΤΟ ΑΜΠΕΛΙ ΤΟΥ
ΚΑΙ Ο ΓΕΩΠΟΝΟΣ

Σὰς συστήνομαι. Εἰμαι ὁ Γε-
ωργὸς Θεοδοῦδης ἀπ' τὸν Ἅγιο
Παῦλο τῆς Χαλκιδικῆς. Οἱ Ἅγιο
παυλιῶτες μὲ φωνάζουν Κομήτη.
"Ἐχω σπῆτι γυναῖκα καὶ παιδιὰ.
"Ἐχω καὶ τὴν Κοκκίαν. "Ἐχω κ'
ἕνα ἀμπέλι νὰ τὸ λιμπίζεσαι. Τὸ
κλαδεύω καὶ τὸ περιποιῶμαι μόν-
ος μου. Κι' ἔχω κ' ἕνα συνή-
θειο νὰ κουβεντιάζω μόνος μου—
καλλὴώρα σὺν καὶ τώρα.

"Ὅσα λέω μέσα μου τ' ἀκούω
μόνος μου. Μ' ἂν τύχῃ καὶ ἀκού-
σουν κι οἱ Ἅγιοπαυλιῶτες λένε:

— Πάει, ὁ Κομήτης, τρελλά-
θηκε.

Θὰ σὰς πῶ λοιπὸν γιὰ τ' ἀμπέλι
μου Ἀμπέλι μὴ φορᾷ. "Ἐνὶ
στῆματα ἀμπέλρα καταμ-σῖς
στὸν κάμπο, νὰ τὸ β'έπεις καὶ νὰ
τὸ χ'ίρεσαι καὶ μόνον σταφύλια νὰ
μὴν τρώς.

Βρὲ τὸ κλάδεμα τὸ χ'άιδεμα, τὸ
ἐσταβα καὶ τὸ μιλῶσα ἐφτὰ χρό-
νια τώρα.

"Αἶνε ἀμπέλι μου πλιντύφυλλο
καὶ κοντοκλαδεμένο στὰ δυὸ καὶ
στὴν τσίμπλα! Τὶ παράπονο μωρὲ
ἔχεις καὶ δὲ μὲ γλινκαίνεις καὶ μένα
τὸ φουκοῦ; Πότε μωρὲ θὰ δοκι-
μάσω τὸ κρασί σου νὰ ξεποστιάσω
ὁ ἔρμος πού κόπηκε ἡ μέση μου
νὰ σὲ κλαδεύω καὶ νὰ σὲ σκάβω;

Πότε μωρὲ θὰ ἰδοῦμε τὰ ἱσα-
μιά σου, νὰ φάνε καὶ τὰ κοντσού-
βελα καμμιὰ ὥρα σταφύλι νὰ γλυ-
καθῇ τὸ φαρμακωμένο τ' ἀχειλά-
τους; Κα νὰ περπατᾷ κ' ἐγὼ
καμαρωτὰ πού βλέπω τοὺς χωρια-
νοὺς καὶ κοντεύω νὰ χαθῶ μέσ' τῇ
γῆς ἀπ' τίς ντροπές σου;

Ποὺ θ' ἀρπιάξω μω ἐτὸν κασμὰ
καμμιὰ μέρα καὶ θ' αὖ σὲ κάνω ἄ-
λωνότοπο νὰ ἡσιχάσω κ' ἐγὼ κ'
ἐσὺ καὶ οἱ οἱ χωριανοὶ πού κουρη-
σ' ἔχανε οἱ ἀνθρώποι νὰ μὲ κοροῖ-
δεύουν ἐφτὰ χρόνια τώρα;

Πῶς πάει Κομήτη τ' ἀμπέλι φέ-
τος; Ἀφιλότιμοι! Τίχι δὲ βλέπετε
πῶς πάει καὶ βαλθήκατε ὅλο νὰ
μὲ ὤτῳτε. Θὰ μοῦ δώσετε τᾶχα
καὶ συμβουλές... Ὁ Πατακάκης στὴ
Γωνιά στὸ Κιουλαχλὴ ἔχει πλάι
στις μουρὲς, τῶκοψε ὀλόχωρα μὲ
τὸν τοεκμέ. Κι' ἐεῖνο ἔτσι δὲν
κίρπιζε. Ἦσύνχασε ὁ ἀνθρώπος...

"Αχ μωρὲ ἀφιλότιμοι! Τῶκοψε
λέει ὀλόχωρα! Δὲ λέν πῶς τῶσα-
ξε τὸ κακόμοιρο, πῶς τῶχ'ψε τὸ
κεφάλι καὶ τὰ αἶματα τρέχανε καὶ
μιτῶιανε τὴν ψυχὴν τοῦ πού ἦταν
ἐκεῖ μέσα σὲ καθε βέργα του σὲ
κάθε μῖτι του, ἐκεῖ στίς ὀξὺς του
καὶ στὰ βλαστάκια τ' υ, ὅπως κ'
ἡ δική μου ἡ ψυχὴ εἶναι μέσ' στὸ
κορμάκι σου ἀμπέλρα μου; Πῶς
μύρεσε μωρὲ κ' ἔκανε τέτιο πρᾶ-
γμα ὁ φονιάς;

"Αχ μωρὲ ἀφιλότιμοι. Ἐφέρετε
πῶς γίεται ἕνα ἀμπέλι ἐφτὰ χρό-
νι...

"Ε... ὄχι ἀμπέλρα μ' υ, δὲ σὲ
σφίζω, δὲν πέρνω τὸν κατῆ...
Μά... βιήθα μου κ' ἐσὺ λίγο μω-
ρὲ ἀφιλότιμο... "Ἔτσι γιὰ τὰ μάτια
τινὸ κόμου... "Ἐνα κάρο, ἕνα
διπλόκαρρο σταφύλια νὰ μοῦ κά-
νῃ, νὰ τὰ πάω μὲ τὴν Κοκκίαν
μου στὸ σῆτι, νὰ καμαρώσω...

Μά... φαίνεται πῶς τ' ἀμπέλι
μου σημασία δὲν ἔδινε, κ' οὔτε
πὸ μάλωμα ἄν' υγε, οὔτε ἀπὸ φο-
βέρρα, οὔτε ἀπὸ παρκαλὰ δὲν
εἶχε φιλόμο... Αὐτὸ εἶναι, δὲν
εἶχε φιλότιμο...

Ποὺ ἡ φοράδα μου ἡ Κοκκίαν
ἡ Οὐγγαρέζα! Μὴ καὶ μονάχη τὴν
ἔω κ' εἶναι σὺν τρακτέρ εἰσοσι-
πειτήριο. Τῆς ἔφκιασα καὶ μιὰ
ἀλετράρα μισὸ μέτρο πλάτος καὶ
μοῦ ἀνακατώνει τὰ χωράφια σὰ
φαγάντα. Κεῖ τότε μὲ κοροϊδεύανε
οἱ χωριανοὶ σὺν ἔδωσα τὰ δυὸ μου
ἄλογα γιὰ νὰ τὴν πάρω ἀπ' τὸ
συνπέθερό μου στὸ Καραμάνι.

ΤΑ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
ΥΠΟ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἐκοινοποιήθη ἐγκύκλιος πρὸς
τοὺς Νομάρχας διὰ τῆς ὁποίας πα-
ρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι κατὰ
παγίαν ἀποψιν τοῦ Ὑπουργείου, ἡ
ἐκδοσις πιστοποιητικῶν προσωπι-
κῆς καταστάσεως εἶναι ὑποχρεωτι-
κὴ διὰ τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον
τῆς Κοινότητος ἐφ' ὅσον πρόκεται
περὶ δημοτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς
τὸ δημοτολόγιον τοῦ Δήμου ἢ τῆς
Κοινότητος καὶ μόνον ἐφ' ὅσον τὰ
γεγονότα, ὧν ζητεῖται ἡ πιστοποί-
ησις, προκύπτουν ἐξ ἐπισήμων βι-
βλίων τοῦ Δήμου ἢ ἐγγράφων, ἢ
ὁσάκις ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος ἔχει ἄμεσον ἀντί-
ληψιν τῶν πιστοποιουμένων γε-
γονότων.

Ἡ ἐκδοσις πιστοποιητικῶν βά-
σει ἄλλων στοιχείων ἢ ἐνόρκων βε-
βαιώσεων δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ἐκ-
δίδοντας καὶ ὑπογράφοντας αὐ-
τὰς εὐθυνῶν.

"Εχ! νὰ ἰδῆς φαρμάκια πού ἡ-
πια ὁ ἔρμος!...

Δὲν ἔχεις βρὲ κουκούτσι μυαλὸ
καὶ βάλῃτες νὰ τὸ γκεμίσῃς τὸ
κονάκι σου; Τὶ τῷθελες βρὲ αὐτὸ τὸ
θεριὸ πού θὰ σοῦ γκεμίσῃ τὸ σπῆ-
τι, θὰ σοῦ σκοτώσῃ τὰ παιδιὰ κ'
ἐνέιν θὰ σὲ φάῃ καμμιὰ ὥρα καὶ
δὲ θὰ εἶσαι ζωντανὸς γιὰ νὰ βάλῃς
ἐπὶ τ' ὅλης γνώση ξεροκέφαλε; Βρὲ
ἂν ἔκανε προκοπὴ αὐτὸ δὲν τὸ
κρατάγαμε ἐκεῖνοι πού τῶχανε;
Τὸν Ἀλέξανδρο θὰ παραστήσης
πὺ δάμασε τὸν Βουκεφάλα;

"Ἐλα νιέ! ἔλεγα κ' ἐγὼ μέσα
μου. Τὶ τῷθελα, πέστε μου ντέ...
εἰ τῷθελα καὶ τὰ παιδιὰ κ' ἐγὼ
σκεφτικὰ τὴ μάννα τ' υς πού κλαίει
μὲ μαρὰ δάκρυα γιὰ τὸ νέον δει-
γμα τῆς παλληκαριάς μου!

Τὸ πρῶτο ἦταν πὺ ἔκοψε τὰ
τρία μου δάχτυλα ἀπ' τὸ δεξιὸ μου
χέρι... ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστο-
ρία καὶ δὲν πρ'κειται νὰ σὰς τὴν
πῶ γιὰ νὰ σὰς κάνω τὸ χατήρι...

Μὰ εἶχε φιλότιμο φαίνεται ἡ
Κοκκίαν μου... τῆς μίλησα, τὸ καὶ
τό... ἄκουσε τὸν πό ο μου... κ' ἔ-
γινε ἡ λεβέντισα ἄνδρακι καὶ τὴ
ξηλεύω στὴν ἀλετράρα καὶ τὸ δι-
πλόκαρρο καὶ χαίρομαι καὶ κα-
μαρώνω γιὰ δαίτηνε καὶ μόνον...
λυπάμαι πού θέλει νὰ φάῃ ὀκτώ
ὀκτίδες βρώμη τὴν ἡμέρα...

Τῆς λέω πού λέτε τῆς Κοκκί-
αν μου. "Αε κ' ὅλο μου... καὶ...
ἔχ... ἡ ἀλετράρα χάνεται ἀπ' τὰ
μάτια μου κ' ἡ Κοκκίαν μου ὀργώ-
νει δέκα ὀλίγα ὁ στρέμματα ἀπ'
τὸ πρῶτ' στὸ βράδυ! Χαλάλι τῆς ἡ
βρώμη!...

Μά... ἐδῶ σὲ θέλω τώρα... ἐφτὰ
γὸνιὰ, στὰ ὀκτὼ πᾶμε, καὶ τί θὰ
γινῇ μὲ τ' ἀμπέλι μου τὸ πλατύ-
φυλλο...

Βέργα νὰ ἰδῆς καὶ κακό... Χον-
τρές σὺν τὸ μπράτσο μου... Πε-
νήντα διπλόκαρρα τραβᾷ ἡ Κοκ-
κίαν στὸ σπῆτι σὺν τὸ κλαδεύω, κ'
ἡ γυναῖκα, καίει τὸ φουρνὸ μὲ τίς
δώδεκα καρβελίρες οὔλο τὸ χρόνο!
Ἀπὸ βέργες, δά, δὲν ἔχω πιράπο-
νο Ἀλλ' ἀπὸ σταφύλι; "Εχ... καὶ
π' ἔναι ὁ καμῆς!...

Ὡσπου νάτος ὁ κινούργιος ὁ
Γεωπόνος μιὰ μέρα μὲ τὸ μπῆτι του
καὶ μὲ τὰ γαλιὰ του. Καλὸ παιδί
ἀλήθεια. Λεβεντάνθρωπος.

Σοῦ κάνει ἕνα τραγούδι —ἐχ!...
ἀναστοίναίει ἡ ψυχὴ σου... Κι' εὐ-
λο γελούμενος... Γεῖα σου λεβέντη
πρόεδρε. Γεῖα σου μπάμπρα Παν-
τελῇ — ἔχουν ἰδ αἰτερες φιλίες μὲ
τὸ σπορ. — Γε

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών Δραχ. 60.000

Κοινοτήτων, > 150.000

Διαφ. Οργανισμών > 150.000

Εξωτερικού Δολλάρια 10

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν. Σέ-

και δημοσιεύσεις, πληροφόρησμοί,

ἀγγελίες, κλπ. 3000 κατά στίχον

Υπεύθυνος: Η. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ταχυεργόγραφο διενέπισταρέφονται

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23 — Δι' αγορανομικής διατάξεως δίδεται όπως επ' α' πιντες οι επί εμπορεί εραζόμενοι αλευρόμυλοι καλύπτωσι τας εις σίτον ανάγκας των ως κάτωθι:

1) Δι' την παραγωγήν αλεύρων τύπου 78 ο)ο και 90 ο)ο ως κα τύπου 70 ο)ο ζαχαροπλαστικής κα τὰ 30 ο)ο εκ σίτου αγοριζομένου εκ του ελευθέρου εμπορίου και κα τὰ 70 ο)ο εκ κρατικών αποθεμάτων.

2) Δι' την παραγωγήν αλεύρων μακαρονοποιίας κατὰ 25 ο)ο εκ κρατικού σίτου Αμερικανικής κα ελληνικής κα εκ κρατικού εγχωρίου σκληρού α' κατηγορίας κα κατὰ 75 ο)ο εκ σίτου αγοριζομένου εκ του ελευθέρου εμπορίου.

3) Δι' την παραγωγήν σιμιγδάλιων κατὰ 30 ο)ο εκ σίτου αγοριζομένου εκ του ελευθέρου εμπορίου κα κατὰ 70 ο)ο εκ κρατικού εγχωρίου κληρού α' κατηγορίας.

Δι' την αποθήκευσιν της αγοραζομένης ποσότητος σίτου εκ του ελευθέρου εμπορίου επιτρέπεται όπως ο αλευρόμυλοι γρησιμπούουν ποσότητα 12 ο)ο του ετήσιου κεντικού των χώρου, τον οποίο έχουν εις την διάθεσιν του δημοσίου. Αι κλειδες των αποθηκών όπου αποθηκεύεται ο σίτος θα καταδύνται υπό της ΠΑΕΓΑ δια των ελεγχον υπό ταύτης της χρησιμοποίησεως του εν λόγω σίτου κατὰ το ανωτέρω οριζόμενα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Στρατονίκης Διακηρύττει ότι:

Εκτίθεται εις μειοδικιόν φανερόν διαγωνισμόν η εκτέλεσις των εργασιών της επισκευής του εξωτερικού δικτύου του υδραγωγείου της Κοινότητος Στρατονίκης συμφώνως τοις όροις της υπ' αριθμ. 67 ε. ε. αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου νομίμως κηρυχθείσης δια της υπ' αριθμ. 17127/8—10—ε. ε. ομοίας της Νομαρχίας Χαλκιδικής.

Όροι διακηρύξεως, συγγραφή υποχρεώσεων εφίσταται κατ' επιμέλει εν τοις γραφείοις της Κοινότητος καί Νομαρχίας—Χαλκιδικής ενθα οι βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι κατὰ τις εργασίμους ημέρας καί ώρας καί λαμβάνειν σι γινώσκον.

Η δαπάνη του έργου προϋπολογίσθη εις δραχμάς 11.000.000 η δε εγγυήσις εις δραχμάς 500.000

Δεκτοί εις την δημοπρασίαν γίνονται Έλληνες πολίται κα τώμενοι πτυχίου εργολάβου Δημοσίων Έργων δι' έργα υδραυλικής φύσεως ως καί εμπειροτέχνηι έχοντες εκτελέσει επιτυχώς παρόμοια έργα τα χείας καί άριτίας εκτελέσεως κατὰ την κρίσιν της επιτροπής δημοπρασίας

Η δημοπρασία ενεργηθήσεται εν τω γραφείω της Κοινότητος την 1ην Νοεμβρίου ε. ε. καί ώραν 4—6 ην μ. μ.

Έν Μ. Στρατονίκη τη 17/10/1953

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Στρατονίκης

ΑΣΤΕΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΔΟΞΑ
22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1948

ΝΙΚΗΤΗ 23.— Η δάφνη της ελευθερίας, που εμποτίσθη καί φούντωσε με το αίμα των ηρώων μας δίνει άφθονα τα ιερά κλωνάρια της, για να κίνουμε τα ωραιότερα στεφάνια, που ταιριάζουν σ' αυτούς. Στους τιμημένους ν. κρούς, που έπεσαν για την Πατρίδα αγωνιζόμενοι κατὰ των Σλινδοδούλων συμμοριτών την 22αν Οκτωβρίου 1948, στρέφεται σήμερα η μνήμη μας

Η μάχη που έδωσαν καί πέσανε ηρωικά είναι άγρια η πιο άγρια απ' όλες όσες έδωσαν οι συμμορίτες. Απάνω από 1500 έπεσαν με λύσσα εναντίον της Νικήτης. Σκοπός τους να σβύσουν απ' το χάρτη της Χαλκιδικής, το ηρωικό χωριό, που ήρνεϊτο να υποταγής. Αποτέλεσμα. Οι 41 γάριθοι υπερασισαί του με τον άτελη όπλισμό τους, αλλά με το ανέναντλητο θάρρος τους άγρον στήσαν τόσον γενναίως εις 18 ώρες, που όχι μόνον απέκρουσαν τους κακούργους, αλλά κα δέν τους επέτρεψαν να πάρουν μαζί τους ούτε ένα ψωμί. Αντίθετα στο πεδίο της μάχης άφήσαν πολλούς θύμους νεκρούς. Οπως εδίδλωσε άνογότερα ο άρχισυμμορίτης Π. παγεωργου την μεγαλύτεραν ήτταν του την υέσση άπό του Νικητιανούς. Καί ήναγκάστη να καταλάβη ότι τα ιδανικά των κατοίκων της Νικήτης, η άγάπη προς την Πατρίδα, την Έλευθερίαν καί η πίστις των ποός τον Θεόν είναι τόσον ισχυρά ώς καμμία δύναμις, όσον μεγάλη καί όσον κηνώδης καί αν είναι δέν μπορεί να τους κάμψη όταν άγωνίζονται γι' αυτό.

Ο πολιορκητής Άγιος των, ο

Άγιος Νικήτας έσωσε το χωριό άπό τον άφανισμόν, δίδωντας την δύναμιν να παλαίσουν προς ά συγκρίως περισσοτέρους καί να νικήσουν.

Το ολοκαύτωμα του Ίερου Ναού του Ηολούκου ά ίου θα φωτίξη ως σύμβολον πίστεως προς τα όλγια ίλιανικά τας έτεροχόμενας γενεάς.

Η Νικήτη δέν θα λησμονήση ποτέ τα γενναία παιδιά της, που έώσαν την ζωήν των, δι' να παραμείνη άμόλυπτος, ελευθερά!

Αιώνια θα είναι η μνήμη των: Τιμολέοντος Ευριπιά, Γεωργίου Βάσι υ, Βασιλείου Σεντίνη, Ίωα κειμ Κουρτζίνη, Βασιλείου Κουρτζίνη, Άθανασου Μάντσιου, Γεωργίου Καραμάνου, Συμεών Τσακμάκη, Νικήτα Χουκούτα, Ίωα κειμ Τσακμάκη, σινός όποιους άφιενώω αυτούς τους λίους στίχους μου:

Μορφές που σάς στεφάνωσαν η [δόξα η ματωμένη κα' οι χρόνοι που γοργοιερνούν [θα μ' είναι θυμωμένοι Μορφές που θυσιάσθήκατε για [την ιδέα μόνο καί στήσατε πανόρηο ελευθερίας [θρόνο Η δάφνη, που ποτίσατε με το [άγνό σας αίμα Ω! τιμημένοι της Νικήτης [Σταυρατοί άμάραντο σάς έγινε καί τιμημένο [στέμμα αλόνια θα είστε άξέχαστοι ώ! [διαλεχτοί!

ΙΩΑΚ. ΚΑΡΑΚΥΡΙ-ΖΗΣ

εκ Νικήτης Χαλκιδικής

ΝΕΑ ΣΙΤΑΠΟΘΗΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ 23 — Υπό του Υπουργείου Γεωργίας ενεκρίθη η άνέγερσις σιταποθήκης εις Νέαν Τρογίαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Στρατονίκης Διακηρύττει ότι:

Εκτίθεται εις μειοδικιόν φανερόν διαγωνισμόν η εκτέλεσις των εργασιών της κατασκευής του τοιούχου πεμπεράξεως του Νεκροταφείου της Κοινότητος Στρατονίκης συμφώνως της υπ' αριθμ. 66 ε. ε. αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου νομίμως κηρυχθείσης δια της υπ' αριθμ. 17128/8—10—ε. ε. ομοίας της Νομαρχίας Χαλκιδικής.

Όροι διακηρύξεως, συγγραφή υποχρεώσεων εφίσταται κατ' επιμέλει εν τοις γραφείοις της Κοινότητος καί Νομαρχίας Χαλκιδικής ενθα οι βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι κατὰ τις εργασίμους ημέρας καί ώρας να λαμβάνωσι σι γινώσκον.

Η δαπάνη του έργου προϋπολογίσθη εις δραχμάς 14.000.000 των άπαιτουμένων υλικών χρηργουμένων υπό της Κοινότητος η δε εγγυήσις ορίσθη εις δραχμάς 700.000

Δεκτοί εις την δημοπρασίαν γίνονται Έλληνες πολίται, κετώμενοι πτυχίου εργολάβου Δημοσίων Έργων δι' έργα οικοδομικά πάσης τάξεως ως καί εμπειροτέχνηι έχοντες εκτελέσει επιτυχώς παρόμοια έργα τα χείας καί άριτίας εκτελέσεως κατὰ την κρίσιν της επιτροπής δημοπρασίας.

Η δημοπρασία ενεργηθήσεται εν τω γραφείω της Κοινότητος την 1ην Νοεμβρίου ε. ε. καί ώραν 10—12 π. μ. Έν Στρατονίκη τη 17/10/1953

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Στρατονίκης

ΑΣΤΕΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΟ ΚΟΜΠΟΔΕΜΑ

Ο Παπάζης ο Πρόεδρος, ο Δάσκαλος κα' ο Γραμματέας του χωριού. Για καλό τάχα θα τους μάζεμε νους να γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι με χαρτιά καί κουπόνια στο χέρι;

Έρχονται να γυρέψουν, να πάρουν, να τους δώσουμε Θεέ μου τι τραβάει κα' αυτός ο κοσμάκης μ' αυτούς τους έράνους! Η καλοπρωιάστη προσφορά, πάει να χάση την άληθινή αξία καί το πραγματικό της νόημα. Λές καί κατάντησε μηχανική λειτουργία χωρίς βάθος καί περιεχόμενο, χωρίς αίσθημα, χωρίς στοχασμό, χωρίς καν περιέργεια! Άπληη περιοδική καί καθόλου παραδοτική, υποκριτική

Βλέπει ο άλλος την επιτροπή, κα ταλαβαίνει πως για έρανο πρόκειται δέν τον ενδιαφέρει ο σκοπός. Βρέθηκε να ρωτά. Άν δέν είναι άρκετα μίσερος ναρχησις τις «γκρίνιες» θα βάλη το χέρι στην τσέπη με τα «ψιλά», καί θα δώση κάτι, έτσι για να τελειώνη η σειρά του Μπορεί καί να σκεφτή μέσα του: «Σας πληρώνω να με ξεφορτωθήτε βρε κύριοι. Άντε καί σας βρεθήκαμε πιά με τους έράνους σας».

Δέν έμπνέομαι από άρνητική πρόθεση αυτοκατατηγορίας.

Κάθε άλλο. Είναι γνωστή η άγαθή προαίρεση καί η συγκινητική προθυμία του Έλληνα γενικά, κα κυρίως του Έλληνα των λαϊκών τάξεων στα ζητήματα κοινωνικής αλληλεγγύης καί ένδικης άκόμη προσφοράς. Έχει έγωισμό, φιλότιμο, περηφάνεια καί πάνω απ' όλα, άπροσμέρητη ανθρωπιά. Καί η φαινομενική αυτή συναίσθηματική ίσοπέδωση που όφείλεται στη συχνότητα των έξωτερικών έρεθισμών, δέν άποτελεί παρά ένα σιγματο καί παροδικό φαινόμενο, έντελώς άδύναμο να έπιφέρει έστω καί την παραμικρή αλλοίωση στην άγνή κα' άμόλυπη ελληνική ψυχή.

Δέν υπάρχει φόβος να παθή ο «Έλληνας άπάμφανος» του ήθικου καί συναίσθηματικού κόσμου του. Κλείνει μέσα του τόσους θησαυρούς, που δέν χρειάζεται παρά η έπικαιρή άφορησις, για να τους φανερώση καί να πλημμυρίση τον τόπο καί τον κόσμο από μεγαλειότητα.

Μά όλα ταύτα δώ τα λόγια, βρίσκουν την πραγματική δικαιοσύνη τους στο περιστατικό που θα σημειώσω παρακάτω. Δέν μου το διηγήθηκε κανείς, δέν τόπλασα με τη φαντασία μου για να δημιουργήσω θέμα η να υποστηρίξω μία θέση, βάζοντάς την στην ύπληρεσις μιας όσιασμένης σκοπιμότητας. Μακριά από μās μία τέτοια άξιοκατάκριτη πρόθεση κα' άντίληψη! Ημουν ο ίδιος απροστά «Έχω π. οσωπική έμπειρία της άληθινά μεγάλης αυτής σκηνης».

Η έρανική επιτροπή συνέχισε το δρόμο της, μαζεύοντας από τον καθ' ένα, ότι είχε διάθεση να δώση για την ένίσχυση των θυμάτων του καταστροφικού σεισμού, που έρείπωσε τα όρτια νησιά του Ιονίου. Σαφνικά, ίσως μακριά στο δρόμο, παρουσιάστηκε σκυφτή κα' άργή η σιλουέττα μιας γροθούλας.

Είδε την επιτροπή καί κατάλαβε το σκοπό της. Τον είχε άκούσει το πρωί στην έκκλησις. Κοντοζύγισε, άκούμπησε λίγο στο διπλανό τοίχο κα' άπό την τσέπη της έβγαλε ένα μαντήλι. Το κομπόδεμα, Τόλυνε με άξιοθαύμαστη γοηγοράδα, έπιασε ένα τάλληρο καί τώδωσε στις κοπέλλες που κρατούσαν το κουτί με τα χρήματα.

—Άντι γιαγιά, σ' ευχαριστούμε πολύ. Τ' άδερφα μας που υποφέρουν θα σου χρωστάνε μεγάλη χάρη

Η γιαγιά, κούνησε λίγο το κεφάλι, άναστέναξε καί ξεκίνησε να φύγη. Δέν έκανε ούτε δυό βήματα. Τι λέω; Δέν έκανε ούτε μισό βήμα. Γύρισε το κεφάλι προς το μέρος της επιτροπής που στά μεταξυ άπομακρυνόταν, κύταξε μ' ένα βλέμμα ένοχο, πονεμένο καί ίκεντενικό καί με δυό—τρεις πηδήματα σά δωδεκάχρονη παιδούλα, βρέθηκε κοντά στον Ίερέα.

Τι να ζητούσε τάχα; Μήπως μετάνοια για το ποτόν της προσφοράς; Μήπως τα προώριζε γ' άλλου καί τώδωσε κατὰ λάθος;

Την ίδια στιγμή κα' ένφ τα προσόπα ο νω είχαν πάρει την ίδια σέβδον αίνωνιατική απόχωση. η γροθούλα η κυρτωμένη η άπλοϊκή, η βασανισμένη άπό τα χρόνια καί τις πίκρες, έβαλε το χέρι στην τσέπη, έβγαλε πάλι το ίδιο μαντήλι με το κομπόδεμα, το ξανάβυσε βιαστικά—βιαστικά, έπιασε με τα γεροντικά δάχτυλά της καί το δεύτερο τάλληρο που είχε μέσα καί τώδωσε στην επιτροπή

—Νά, πάρτε καί τούτο για τα πονεμέν' άδέρφα μας!

Κανείς άπό τα μέλη της επιτροπής, δε βρέθηκε την άντοχη να ψιθυρίση ένα λόγο, ένα άπλο ευχαριστώ. Τό ήθικό μεγαλείο είχε πλημμυρίσει τις ψυχές καί είχε κλείσει τα στόματα ο λαού!

Νά έπιχειρήσουμε την άνάλυση της πράξης αυτής καί την ήθική άποτιμη-

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

Είς το υπ' αριθ. 92 τεύχος της εφημερίδος της Κυβερνήσεως ενετάχθησαν οι κάτωθι γραμματείς καί κλητήρες:

Ο γραμματέας της Κοινότητος Σινιάς Δημ. Δρόσος εις τον βαθμόν του γραφέως α' ο γραμματέας της κοινότητος Ν. Φωκαίας Χαρ. Παπαδημητρίου εις τον βαθμόν του γραφέως α', ο γραμματέας της κοινότητος Καρκάρας Καρμαφύλης εις τον βαθμόν του γραφέως α', ο κλητήρ—υδρονομεύς Σ. Μαδεντζίδης: εις τον βαθμόν του κλητήρος γ' ο γραμματέας της κοινότητος Αγ. Μάμαντο Χ. Μπασλής εις τον βαθμόν του γραφέως β', ο γραμματέας της κοινότητος Νικήτης Ξανθόπουλο: Καρμάλης: εις τον βαθμόν του άκολουθ υ καί ο κλητήρ της ίδιας κοινότητος Θο. Καζίνης εις τός βαθμόν του κλητήρος δ', ο γραμματέας της κοινότητος Ν. Τρίγλιας Χο. Κυριαζίδης εις τον βαθμόν του κλητήρος β', καί ο κλητήρ αυτής Ιορδ. Τζιτζιφύλλης εις τον βαθμόν του κλητήρος δ'. Οι υπάλληλοι της κοινότητος Ίεριοσού γραμματέας Σωκρ. Νανουδάκης εις τον βαθμόν του γραφέως α', ο κλητήρ Νικ. Ζέσιος εις τον βαθμόν του κλητήρος δ', καί ο υδρονομεύς Γαρ. Κιούνης εις τον βαθμόν του κλητήρος γ', ο γραμματέας της κοινότητος Πορταριάς Αθ. Καραγιάννης εις τον βαθμόν του γραφέως α', οι υπάλληλοι της κοινότητος Βαρβάρας γραμματέας Άναστ. Βατάλης εις τον βαθμόν του γραφέως β', ο κλητήρ Κων. Χατζής εις τον βαθμόν του κλητήρος δ' καί ο δασοφυλάξ Μιχ. Μιχαηλίδης εις τον βαθμόν του κλητήρος β'.

ΑΠΛΗΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Στυλ Χαλάτην Θεοκίχην
κ. Κωνστ. Σοφονίου, Άθων. Γ. Παπανικολάου, Θεοδ. Θεοδορίδη, Γεώργ. Άγγελόπουλον, Νικ. Χαλάτην, Νικ. Ζαμπούνην, Παντελ. Τσολοδήμον, Γεώργ. Αφαζάνην, Ίωαν. Κελαφάνον καί Αιδεσιμώτατον Παπαδιονύσιον Ένταύθα.

κ. κ. Χριστ. Μέγαν, Ευάγγελον Καλατζήν Ιερακινήν.
κ. Δημ. Καραβασίλην Κελλι—Βραστών.

Αίδεο Παπαγιάννην Μεταγγίσι. Συνδρομαί ελήφθησαν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούμεν δια τελενταίαν φοράν τους διαμενόντας εκτός της Χαλκιδικής συνδρομητάς μας, διι οι επιθυμούντες να λαμβάνουν το φύλλον μας δέον να επισπεύσουν την άποστολήν της συνδρομής των δια ταχυδρομικής επιταγής προς την Διεύθυνσιν, διότι ως ήδη κατ' επανάληψιν έδηλώσαμεν, τα πράγματα μās άναγκάζουν, να διακόψωμεν την άποστολήν της εφημερίδος μας εις εκείνους οι όποιοι δέν θα έχουν τακτοποιηθή μέχρι της 7ης Νοεμβρίου, ούτως ώστε το επόμενον φύλλον μας θα είναι το τελευταίον, το όποιον θα άποσταλή εις αυτούς.

Ο Κορμωτής

κ. Άθανάσιος Μάντζιος θα εργάζεται εν Πολυγύρῳ έκάστην Τρίτην καί Τετάρτην, τας δε υπολοίπους ημέρας εις Ν. Μουδανιά.

σή της; Θα κάναμε κάτι πολύ πιο μεγαλύτερο απ' αυτό που φανερώνει η λέξη, βεβήλωση. Τέτοιες πράξεις ούτε άναλόγονται ούτε άξιολογούνται. Έπιβάλλονται μόνες Με την ήθική παντοδυναμία που κλείνουν μέσα τους!

Στρατονίκη ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑΣ

Η ΠΡΟΙΚΟΔΗΤΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ
ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 23 — Το ταμείον ζωγής αναπήρων καί θυμάτων πολέμου παρέπεμψεν εις το νομικόν συμβούλιον του χείτους προς γνωμοδότησιν το ζήτημα της προικοδοτήσεως των θυγατέρων των αναπήρων καί θυμάτων, αι ότιαι υπανδρεύθησαν πρό της ουστάσεως του ταμείου τ' ύτου καί αι όποιαι έκχερμεύον. Επίσης έκχερμεύει εις το συμβούλιον έπικρατείς προσφυγή ένδιαφερομένων θυγατέρων, αι όποιαι ζητούν την προικοδοτήσιν, αν καί ζή ο πατήρ των, μη άνάπηρος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ο έλαιουργικός Σιςμός Πολυγύρου άνεργεί την 31 Οκτωβρίου 1953 ημέραν Σάββατον ώρα 12 μεσημβρινήν εις τα Γραφεία του, πλειοδικτικήν δημοπρασίαν δια την εκτέτησιν 150.000 δκάδων η ύσας καί αν είναι έλαιοπυρήνος εισοδείας 1953—54.

Οι όροι της διακηρύξεως είλαι εις τα Γραφεία του Συνομοσίου.

Πολύγυρος 21/10/1953

Ο Πρόεδρος του Δ. Σ)λιου

Ν ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ANNA Φ. ΔΕΛΛΙΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Δέχεται εν τη ένταύθα οικία της.

Ραδιόφωνα

Ραδιομηχαναί

Γραφομηχαναί TRUMPH

Όλα με δόσεις

ΑΘΑΝ. ΖΩΓΓΟΥΔΗΣ

Όδός Μενεξέ 22

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

